

SCÉNÁŘ - TOMÁŠ MIKESKA

Pana Tomáše Mikesku si možná mnozí z Prahy 3 pamatují jako starostu. Ale málokdo asi ví, jak se jeho život odvíjel od začátku.

Narodil se roku 1948 v Javorníku v okrese Jeseník, jak říká "měsíc před takzvaným Vítězným únorem", kdy se komunisté dostali k moci.

A už jeho rané dětství bylo poznamenáno následujícími událostmi.

Moje dětství bylo komplikované, protože můj otec ... mně když bylo tři roky, tak mého otce zatkl a byl vězněn celkem sedm a půl roku. Byl vězněn pro údajnou špionáž a velezradu ve prospěch Vatikánu, on byl totiž právník a dělal ředitele církevních statků a lesů právě v okrese Jeseník.

Otec pana Mikesky sám nevěřil, že by ho komunisté mohli zatknout. Byl přesvědčený, že nelze uvěznit nevinného člověka.

Přesto se to událo za dramatických okolností, kdy byl jejich dům obklíčen a otec odvezen do vazby v Ostravě.

Na samotce, ve vyšetřovací vazbě, byl tam téměř rok. Ze začátku na uhlí, v malé místnosti,, kde neustále blikalo světlo, nesměl ležet, nesměl sedet, musel celé dny chodit, otekly mu nohy...vyhrožovali mu, že dostane provaz.

Prošel i dalšími věznicemi. Nějaký čas pobýval v Leopoldově, asi 70 kilometrů od Bratislavy. Ani zde nebyly podmínky lepší.

Oni tam hlavně trpěli hladem a zimou. Chytali tam vrány a vařili si vrány a chytali kočky.

Ačkoliv Tomáš Mikeska vše zažil jako malé dítě, zůstalo mu na tuto dobu pár jasných vzpomínek. Vzpomíná na to, že vězení vypadalo jako pevnost a všude tam běhali psi. A také si přesně pamatuje, jak navštěvoval svého otce.

Jsme celou noc jeli tam vlakama, já jsem na nádraží spal tam na stole různě a tak dále. My jsme tam museli být od 8 hodin ráno a oni nás nechali před tou věznicí čekat až do 4 hodin odpoledne. Záměrně se tam nedalo koupit žádné pití, žádné jídlo a potom jsme s otcem mluvili čtvrt hodiny.

Pamatuji se přesně, jak to vypadalo, ajé tam byly hrozné poměry jak ten otec byl zbídačený tady v tom kriminále.

V této době také zažili se svou maminkou a sourozenci velkou bídu. Byli odkázáni na pomoc rodiny a dalších lidí.

Tam byl předseda komunistické strany v tom Javorníku, nějaký Zubát a ten byl byl šéf uhelného skladu, takže nám každý rok složil fúru koxu a říkal: Mikeska přece nic neudělal, jo a vždycky za Mikesky bylo nejlépe.

Propuštění otce domů neznamenal úplné zlepšení situace. Důsledky otcova věznění provázely pana Mikesku dále.

Otec se potom vrátil, po sedmi letech, samozřejmě já jsem s tím měl problém protože to byl cizí člověk.

A komplikované to měl i ve škole.

Já jsem samozřejmě taky měl problémy. Měl jsem problém i na základní škole Vždycky když byly nějaké besídky, tak jsem vystupovat nemohl já jsem byl syn toho kriminálního. a potom jsem měl největší problémy v přijetí na střední školu, i když jsem byl druhý nejlepší ve třídě.

Velkým přáním pana Mikesky je, aby se na příběh jeho otce a další podobné osudy poznamenané komunistickým režimem nezapomnělo.